

57. S'HA ACABAT.

Un núvol passa, els carrers s'han enfosquit,
i fot un ram com els de quan era petit.
Darrera els vidres jo m'ho miro arropit,
ma mare sent Roberto Carlos tot fent el llit.

Lam Sol Lam Sol Fa
Lam Sol Fa Mi
Lam Sol Lam Sol Fa
Lam Sol Fa Mi

Ara jo flipo amb aquell gat blau i trist
i moro d'enyorança perquè no ets aquí.
La pluja m'ha portat records d'aquell estiu
que vam passar junts en el teu pis de Cambrils.

Lam Sol Fa

Ma mare mai va creure que només fóssim amics,
ells ens protegia de la llengua dels veïns.
Perquè si eres a casa em veia tan feliç
no ho entenia però un fill és sempre un fill.

Fa Sol Do Lam

Uooo, dos cossos enmig de la sorra.
Uooo, rebolcant-se abraçats.
Uooo, de la ment no se m'esborra.
Uooo, no puc creure'm que s'ha acabat. S'ha acabat.

Do Fa Sol

Va aprèixer envoltada de misteri,
en el primer moment tot va semblar normal.
Borratxeres, descontrol, mais i rialles,
l'endemà jo amb ressaca i ell amb ella se'n va anar.

Però ara aquell núvol lentament ja ha passat
ja no plou i el cel gris sembla que s'ha escampat
i un gran amor no pot morir-se així
del cassette de ma mare m'ha semblat sentir.

Uooo, dos cossos enmig de la sorra.
Uooo, rebolcant-se abraçats.
Uooo, de la ment no se m'esborra.
Uooo, no puc creure'm que s'ha acabat. S'ha acabat.

Però ara aquell núvol lentament ja ha passat
ja no plou i el cel gris sembla que s'ha escampat
i un gran amor no pot morir-se així
del cassette de ma mare m'ha semblat sentir.
Uooo,

ELS PETS